

Zpráva o působení v Diakonii Vrchlabí – speciální škole v Hradci Králové

Do hradecké speciální školy jsem nastoupil v prosinci loňského roku. Moje práce obnáší vedení Biblické hodiny. Jedná se o dvouhodinový program, kterého se účastní skupina 10-15 žáků, se kterými probírám biblické příběhy. Začali jsme evangelií a nyní postupně probíráme příběhy ze Starého zákona. Snažím se především o to, předávat zkušenost víry v její rozmanitosti a při vyprávění příběhů se soustředím na postoje biblických postav v situacích, které jsou relevantní a představitelné i pro zúčastněné děti. Nesnažím se je evangelizovat a plně respektuji, když s něčím z toho, co jim předávám, nesouhlasí. Kromě samotného vyprávění a rozhovorů zapojuji také pohybové a výtvarné aktivity, hudbu, prvky zážitkové pedagogiky a pedagogiky Franze Ketta. Cílem je, aby byla každá hodina pestrá a každému z přítomných žáků umožňovala se aspoň částečně účastnit aktivně. Vyvážit takto náplň biblické hodiny není snadné kvůli tomu, že ve schopnostech a motivaci jednotlivých žáků jsou propastné rozdíly. Mohu ale říct, že se děti na naše setkání většinou těší, srdečně mě vítají a obvykle s nimi v přátelském hovoru strávím i půlhodinovou přestávku. Taky si uvědomuji, že po prázdninách výrazně ubylo rušivých excesů a nezájmu, se kterými jsem se občas potýkal v prvním půlroce. Práce se skupinou je teď mnohem soustředěnější, zároveň se do připravených aktivit pouští i s větší chutí, než dříve. Zkrátka mám dojem, že mě přijali.

Během biblických hodin spolupracuji s učitelkami a asistentkami, přičemž i tady pozoruji naší větší sebranost a celkové prohloubení spolupráce. Jsou pro mě neocenitelnou pomocí hlavně při řešení nejrůznějších excesů a specifických projevů některých dětí. Oceňuji taky možnost zpětné vazby a konzultace ohledně aktivit, tempa hodiny a dalších praktických aspektů. Věnovat se jim jako kaplan je ale mimo moje časové možnosti. Do školy dojíždím jednou týdně v pátek ráno a mimo svou dvouhodinovku se s kolegy setkávám jen nahodile, obvykle během přestávky. Účastnit se porad nebo jiných setkání kolektivu bohužel nezvládám. Snažím se proto aspoň, najít si chvíli na krátký rozhovor s každou z učitelek a asistentek, se kterými ten den pracuji. S většinou zaměstnanců vycházíme dobře a pro svoji práci vnímám jejich podporu, čehož si velmi cením.

Jan Lavický